

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАС

60 години град Генерал Тошево

ГОДИНА LXII

БРОЙ 4 (3709)

28 ЯНУАРИ 2020 ГОДИНА

ЦЕНА 0.30 ЛЕВА

Община Генерал Тошево отбелязва Деня на родилната помощ

На 21 януари, чествуваме Бабинден по стар стил, както е известен още празникът в народния календар

Празникът Бабинден беше тържествено отбелязан в община Генерал Тошево. Освен по клубовете и читалищата на територията на цялата община, официално събитие имаше и в сградата на Общинска администрация. Там кметът Валентин Димитров поздрави гостите от клубовете на пенсио-

нера в града и беше закичен с китка здравец от бабите. Градоначалникът засвидетелства своето уважение към празнуващите като отпрати приветствие, в което пожела на жените да са позитивни, усмихнати и добронамерени. Използва случая и да благодари на здравните работници за всеотдайна-

та и отговорна работа, която неуморно вършат.

На празника бяха поздравени и акушер-гинекологот Иван Тодоров Иванов – доктор с дългогодишен стаж и опит, и акушерката Маргарита Белчева.

Общинското ръководство се погрижи и всички пенсионерски клубове по селата да

организират различни прояви за Бабинден, като осигури финансови средства за това.

От 1951 година този ден официално е обявен за професионален празник на родилната помощ и на всички акушери и гинеколози. На Бабинден се почитат бабите-акушерки, които в миналото са помагали на жените да родят. Според обичая всяка жена, която се е ползвала от услугите на бабата, при раждането на рожбата си е отивала в дома ѝ, поливала ѝ е ритуално вода, за да си измие ръцете, дарявала я е със сапун и нова бяла кърпа. В някой краища на България към тези дарове са добавяли и риза, чорапи и пари. На този ден бабата обикаля всички къщи, в които е помагала да се родят деца през годината. Тя дарява на децата чорапки, бебешка шапчица и най-важното – паричка, вързана на червен конец. После измива лицето на детето, тъй като се вярва, че на Бабинден водата, минала през бабините ръце, притежава пречистваща сила.

Скъпи съграждани,

Поздравявам ви по случай 60-ата годишнина от обявяването на Генерал Тошево за град.

В основата на живота лежи промяната. Тя е двигателят, който ни движи напред и прави растежа възможен. Преди повече от половин век, точно посредством промените в обществено-икономическия живот, тогавашното село Генерал Тошево „пораства“ и с основание бива обявено за град. Стъпка, която поставя ново начало на бурното промишлено развитие на града и района около него. Благодарение на изключителните природни дадености започва ускорен икономически растеж, който не само оформя съвременния облик на Генерал Тошево, а превръща „Градчето в равнината“ в една от емблемите на стопанския живот в страната.

Вдъхновен от делото на нашите предци, пожелавам на всеки един жител на града да запази пламъка в сърцето си, винаги да се стреми и да приема промените с усмивка и с благодарност! Защото стремежът и промените правят растежа възможен! Бъдете здрави, позитивни, вдъхновени и горди генералтошевци!

Бъдете промяната!
Честит празник!

Валентин Димитров
Кмет на община Генерал Тошево

Д-р Иван Тодоров беше закичен с китка здравец от признателни граждани навърх Деня на родилната помощ.

Кметът на Община Генерал Тошево Валентин Димитров кани всички граждани, които имат въпроси и предложения към него и екипа му, на публична среща „Попитай кмета“, която ще се проведе на 30 януари (четвъртък), от 17:30 часа в град Генерал Тошево – зала „Дора Габе“ в сградата на Общинска администрация (3 етаж). Това ще бъде третата поредна среща от втория мандат на управление на кмета.

Целта на кампанията „Попитай кмета“ е чрез диалог да направи гражданите реални участници в управлението. В рамките на ежемесечната среща те ще могат да отправят питания и предложения към кмета на Общината и неговите заместници. Въпроси ще могат да се задават и предварително.

Адреси за изпращане:
mail@toshevo.org или на тел: 0887/820611.

Изказана благодарност

На 16 януари вечерта се наложи да посетя кабинета на Спешна помощ в град Генерал Тошево. Посрещнаха ме мили и сърдечни хора, отдадени изцяло на професията си – д-р Георгиев и мед. сестра Златева. Благодаря ви!

Желая ви щастлива Нова година. Бъдете все така всеотдайни и продължавайте да помагате на хората!
С уважение: Анка В. Гочева – село Преселенци

Снимките от Втори фотопленер „Есенни хоризонти“ бяха наредени в изложба

На 23 януари в НЧ „Светлина – 1941“ беше официално открита изложба, посветена на втория фотопленер „Есенни хоризонти“, който в края на миналата година събра в село Красен, майстори на фото-обектива. В пленера тогава участваха общо 7 фотографии от София, Варна, Добрич и Генерал Тошево – Виктор Димчев, Станислав Георгиев, Стоян Илиев, Илия Стоянов, Диян Милтиядев, Росица Милтиядева и Живко Иванов. Сега, няколко месеца по-късно, техните снимки вече са наредени в една от залите на културната институция и всеки, който пожелае може да ги разгледа. Фотосите са над 200 и са запечатили чудновати места и моменти в село Красен и неговите околности. Снимките впечатляват с контрасти, цветовете и замисъл.

Основната идея на пленера е да даде среща на професионални фотографи с природата и бита на

Йовковата Добруджа, която да ги вдъхнови да преоткриват в багри красотата във всички нейни форми и проявления. Снимките ще попълнят фонда и архива на Община Генерал Тошево и ще бъдат използвани

ни впоследствие в рекламни материали за популяризиране дейността и развитието на общината, която ще бъде представена като място с атрактивна природа, интересна история и жизнено настояще и въз-

можности за нейното развитие като туристическа дестинация.

Изложбата в НЧ „Светлина – 1941“ е част от празничния афиш за 60-годишнината от обявяването на Генерал Тошево за град.

Изложбата представя изключителни фотографски попадения и определено си заслужава да бъде разглеждана.

Генерал Тошево
празнува 60
години от
обявяването си
за град
стр. 2, 3 и 4.

ЧЕСТИТА ГОДИШНИНА

На 30 януари 2020 г. се навършват точно 60 години от обявяването на Генерал Тошево за град. На същата дата през 1960 г. е подписан Указ №38 на Президиума на Народното събрание, с който село Генерал Тошево е обявено за град. Местните си спомнят, че това се постига с много труд и с усилията на всички жители, които са искали да покажат на ця-

ла България, че Генерал Тошево е населено място с бъдеще.

Това е знаменателно събитие в близо 450-годишната история на общинския център, чието име Семиз Касъм за първи път се среща официално в списъка на джелепкешаните през далечната 1573 година. От тогава до сега Генерал Тошево минава през периоди

Сега същото място изглежда така...

на падения и забележителни възходи, развива се като център на една от най-големите общини в България с 41 населени места и територия от над 900 000 дка, почти цялата част от които са земеделски земи. Населението създава достойни за уважение придобивки, бит, култура и материални блага.

В наши дни Генерал Тошево се е утвърдил като един модерен, демокра-

тичен и с европейско лице град, в който се търсят още по-големи възможности за динамичното му развитие. И със сигурност те ще бъдат намерени, защото силата на добруджанеца е в неговото трудолюбие, пословичната му преданост към плодния чернозем и умението му да преодолява всички трудности, за да реализира мечтите си!

Честит празник, скъпи съграждани!

Исторически сведения

Първите исторически сведения за общинския център Генерал Тошево датират от 1573 год. в списъците на джелепкешаните. Там селището е упоменато с името Касъм. Животът по тези красиви земи обаче е имало далеч преди това. Открити находки са датирани още от времето на трако-римската епоха. Знае се също, че на територията на общината са съществували и няколко римски крепости.

В своята книга "Речник на селищните наименования в Добричка област" почетният краевед Георги Топалов посочва, че в най-ранен писмен документ село Касъм (в продължение на вече 64 години Генерал Тошево) е упоменато през 1573 г. в известния турски данъчен регистър на овцевъдите (джелепкешаните). Там е записано с името Сезим Касъм с хаджи Енбиялар и са дадени имената на 8 овчари, дължащи общо 340 овце на държавата. По-нататък в книгата си г-н Топалов посочва:

Важното тук е, че четирима от тях са от фамилията на Касъмовите – Семиз Касъм. От това може да се приеме, че основателят на селото е първият заселил се тук, който дава неговото име. Посочени са и синовете му – Сюлейман Семиз Касъм, Муса Семиз Касъм, Торсун, брат на Семиз Касъм. През 1573 г. към с. Семиз Касъм се споменава и хаджи Янбиялар, но не можах да установя за какво се отнася.

През 1673 г. е записано село Касъм, а през 1676 г. – село Семиз Касъм.

Това е поглед от ул. „Васил Априлов“ до Историческия музей в града по поска сградата на Община Генерал Тошево. Популярната „Бяла къща“ все още я няма, а на нейно място е единствения за времето си Смесен магазин.

Интересни факти, свързани с годишнината от обявяването на Генерал Тошево за град:

Първи записан в регистрите с акт за раждане №1 от 1960 г. е д-р Господин Ангелов Господинов.

Йорданка Пенева Димитрова обаче е първият гражданин на Генерал Тошево, родена само ден след подписването на Указ №38 за обявяването на селото за град.

Кирил Христов е първият кмет на град Генерал Тошево, като именно при неговото управление село Генерал Тошево е обявено за град.

След него последователно кметове са: Васил Тодоров, Александър Ганчев, Доньо Стефанов, Веселин Господинов, Иван Ковачев, Димитър Михайлов, Атанас Атанасов, Димитър Михайлов и Валентин Димитров.

През 1963 г. е открита Обединена болница с 60 легла и поликлиника с 11 кабинета.

През 1963 г. започва масовото изграждане на чисто нови обществени сгради и частни домове, които коренно променят облика на града.

С Указ №5, обнародван на 8 януари 1963 г., село Пастир е слято с град Генерал Тошево и става негов квартал.

През 1966 г. е открито лятното кино в града.

На 6 ноември 1969 г. е открит Керамичният завод в града.

През 1970 г. е открита сградата на новата пощенска стан-

ция в града с 400 телефонни поста, както и сградата на автогарата.

На 21 декември 1979 г. е открит бюст-паметник на патрона на града – генерал Стефан Тошев.

В края на 1983 г. е открита Улица на услугите.

На 3 ноември 1987 г. е открит Партийният дом (сега в сградата се помещава Общинска администрация).

На 31 март 1989 г. е открит Техникум по механотехника, сега Професионална гимназия по земеделие „Тодор Рачински“.

През 1996 г. започва газифицирането на първите обекти в града.

На 3 април е открит новия храм „Св. Вмчк Димитър“.

На 7 ноември 2005 г. е открита композицията „Бялата лястовица“ в центъра на града.

Почетни граждани на Генерал Тошево са: Георги Парцалев, Алберт Анжел, Бончо Генчев, Пламен Паскалев, Иван Атанасов, Ст. л-т Йордан Тенчев, Кап. Венко Савов, Контраадмирал Пламен Манушев, Доротея Тончева, Стефан Мавродиев, Борис Бръмчийски, Тодор Рачински, Христо Вълев, Константина Петкова, Георги Шивачев и Георги Рашков.

Поглед към ЖП гарата в града, когато улицата е изглеждала по коренно различен начин.

И сега...

Може да възникне спор за старото име на Генерал Тошево, което се споменава освен като Семиз Касъм, а и като Касъмджа, Касъм даде. Заселването на овчарите (джелепкешаните) през първата половина на XVI в. съвпада с началния етап на турската колонизация на Североизточна България. През 1870 г. се споменава като село Касъм.

През 1926 г. румънските власти провъзгласяват селището за околийски център на околия „Свети Димитър“, и селото официално получава името Свети Димитър (Stantul Dumitru).

През 1934 г. името на селото пак е променено, отново му е дадено румънско наименование – Йон Георге Дука, румънски буржоазен политик, лидер на национал-либералите, партията на Константин Братияну. Бил е министър-председател на Румъния.

Придобитото име Генерал Тошево през 1942 г. става по следния начин: На заседание на Министерския съвет на Царство България от 19. 09. 1941 г. е решено да се дадат нови имена на железопътните гари в Добруджа и Македония. По линията Ботево – Кардам са посочени новите имена на гарите. Старото име на гара Касъм да се смени на Генерал Тошев. Мотивът е, че командвал Трета българска армия в епичните боеве в Добруджа през 1916 г. Това решение на Министерския съвет предопределя няколко месеца по-късно смяната на името на околийския център Касъм.

Със заповед № 2191 от 27. 06. 1942 г. е решено „село Касъм да се преименува Генерал Тошево“. Още тогава са заложили две имена – гарата е Генерал Тошев (тя носи и до днес това име), а селото – Генерал Тошево.

Поздрав от Фолклорен ансамбъл „Родопа“

На 31 януари от 18:00 часа в НЧ „Светлина – 1941“ – град Генерал Тошево ще гостува известният Фолклорен ансамбъл „Родопа“. Трите здраво споели формации – народен хор, оркестър и танцов състав ще поднесат на публиката едно специфично стилово изкуство, наситено с багри и многогласие, и овладян ритъм по случай 60-годишнината от обявяването на Генерал Тошево за град.

Концертът ще бъде разделен на две части, като в първата зрителите ще могат да се насладят на музикално-танцовия спектакъл „Невястата“, който пресъздава легендата за родопска девойка, скочила от скала над Смолян, за да запа-

зи вярата и любовта си. Постановката надхвърля рамката на танцов спектакъл и вплита изразността на родопския фолклор, езика на

танца и песента. „Невястата“ е нещо напълно ново за репертоара на фолклорните ансамбли у нас. Танцовата интерпретация на мита

за Невястата е музицирана на живо от изпълненията на оркестъра и хора на ансамбъл „Родопа“. Действието се развива на фона на мултимедийни пейзажи от планината, а във фокуса е скалата над Смолян, наречена Невястата. Танцовият разказ за драматичната любовна история разгръща сцени с народни обичаи, етнография и автентичен фолклор. Любовта и годежът на Елица и Горан са илюстрирани с едни от най-красивите родопски песни в изпълнение на живо на хора и певците на ансамбъла. Спектакълът носи магията на Родопите и е впечатляваща музикално-танцова интерпретация на емблематична за Смолян легенда.

Моят малък град – малкият свят, в който се чувствам цял!

За Вселената 60 години може да са само миг от вечността! За нас хората обаче 60 години са си цял един живот! Погледнато през тези две призми на времето е много трудно да се определи, колко са 60 години за развитието на един град. Много или малко са, достатъчни ли са и за какво?

Редакцията на вестник „Добруджански глас“ потърси петима жители на град Генерал Тошево от различни обществени прослойки, които са преминали 60-те години на своя живот, за да ни разкажат своите спомени, впечатления, виждания и желания, свързани с любимият роден край. С радост на отговорят на четири един и същи въпроса откликнаха Мария Стефанова (пенсиониран учител по руски език), Димитър Великов (пенсиониран учител по физика), д-р Иван Тодоров (акушер-гинеколог), Райна Стойчева (самодеец в театрален колектив „Георги Шивачев“) и Иванка Каченкова (пенсионирана библиотекарка).

Въпросите, които зададохме на анкетирания са следните:
Какъв беше град Генерал Тошево в неговите млади години?

Какъв е той сега през вашите очи?

Кое е нещото, което най-много му липсва?

Какъв искате да бъде нашият град сега и напред?

Димитър Великов:

1. Помня града от далечната вече 1955 г. Хората бяха твърде бедни, улиците кални. В гимназията ходехме с гуменки, които събувахме на входа. Нямахме асфалтирани улици, нямахме високи сгради, жилищни блокове, нямахме изграден център. Постройките бяха стари. Нямахме и цветни градинки, автогара и болница.

2. През годините настъпи пълна промяна. Построиха се много кокетни сгради. Имаме и 3 училища с много добър външен вид. Центърът е прекрасен. Има много места за отдих и почивка, както в центъра, така и в парка. Градът е винаги чист, а и хората свикнаха да го поддържат такъв. Няма цигански набези, няма и кражби.

3. Когато започнах работа като учител през 1965 г. броят на паралелките във всеки клас беше 5-6 с по 39-42 ученика. Сега броят на децата е драстично намалал. Много хора напуснаха града, за да търсят препитание в чужбина. Липсват предприятията и местата за работа, които преди имаше на територията на града. Затова и младите напускат общината.

4. Това, че градът се поддържа чист е много добре. Няма обаче достатъчно работни места. В центъра все още стои една огромна недовършена сграда, замислена като културен дом. От много години обаче тя е оградена и не се прави нищо за нея. Имаме кмет и заместници, които са много добри и нахъсани за работа. Но понякога и това не е достатъчно. Има проблеми, които бих искал да бъдат разрешени. Например: много хора живеят на една и съща жилищна площ, но данъците на всички са различни, защото някой се е изхитрил, подавайки неверни данни за собствеността си. Много лесно е това да се провери и коригира, но никой не прави нищо по въпроса.

Генерал Тошево определено има интересно и бурно минало, за което с усмивка на лице все още си спомнят неговите по-възрастни жители. Някои от нашите събеседници разказаха, че спомените полепа започват да избледняват, но един не могат да забравят – животът, който е кипял само преди 50-60 години на това място и хората, които са се разхождали по калните и все още неасфалтирани улици. Сега градът е хубав, чист и спретнат. Но няма работа за младите. Няма ги и хората. А, опасенията са, че ако ситуацията не се промени, след години няма да го има и града...

Мария Стефанова:

1. В Генерал Тошево семейството ми е от юни 1953 г., а на работа като учителка съм от 20 август 1955 г. Селището беше като забравено от бога. Нямахме тротоари, през зимата можеше да се ходи дори в центъра само с гумени ботуши. Други нямаше в единствения магазин тогава. Историята тук беше спряла в началото на века. Важното за нас беше, че хората бяха съхранили своята доброта, трудолюбие и гостоприемство.

2. С годините нещата постепенно се промениха. Имаше вече голям градски парк. Първоначално градинките се оградиха с бодлива тел, за да се опазят от животни и хора. Селището порасна, когато в началото на 1960 г. стана град. Направеното се вижда и оценява от всички. Градът е добро

3. Когато му липсва ли? Много неща. Земеделието попадна в ръцете на няколко фамилии, които никога не бяха се занимавали с това. Изчезнаха хората – истински земедельци. Системата с идването на демокрацията ги изхвърли зад борда. Бившите добри стопани станаха чираци при новите латифундисти. Липсва заетост за младите и перспективни хора. Селското стопанство не им е достатъчно. Някои се захванаха с пчеларство, но и това е малко. Има млади момчета – технократи – те какво да правят, къде да работят? Напускат града, въпреки желанието си. Изостават битовите подобрения. Голяма част от нас живеят на септични ями – докога така? В малките ни дворчета вече няма място за нови!

4. Занапред бих желала благоустройството да продължи. Да се създадат малки преработвателни предприятия за зеленчуци, за месни продукти и мляко. Сега ядем кисело мляко от Родоп, Стара Загора и откъде ли не. Хляб ни носят от Каварна и Белослав, а не се произвежда в града ни. Насила обезлюдихме хубавия град и принудихме хората да избягат.

5. Занапред бих желала благоустройството да продължи. Да се създадат малки преработвателни предприятия за зеленчуци, за месни продукти и мляко. Сега ядем кисело мляко от Родоп, Стара Загора и откъде ли не. Хляб ни носят от Каварна и Белослав, а не се произвежда в града ни. Насила обезлюдихме хубавия град и принудихме хората да избягат.

Райна Стойчева:

1. В младите си години Генерал Тошево беше град, тепърва започващ своето благоустрояване. Започваше и социалистическото преустройство на стопанството. Така започнаха да се появяват ТКЗС, МТС, ТПК, РПК и други.

2. Сега градът е коренно променен. Непрекъснато се са благоустроява, работи се най-вече по инфраструктурата, която преди години просто липсваше. Работи се и по озеленяването. Градът е чист и приветлив.

3. Най-голямата му липса е тази на предприятия за работа на младите хора. За съжаление това е проблем във всички малки градчета като Генерал Тошево в цяла България. Ако има работа, младите няма да излизат в чужбина, за да търсят своето щастие там.

4. Най-вече да запази стремежа си за развитие и просперитет във всички области, включително и културните си традиции. Това малко късче земя е чудесно и просто трябва да пребъде.

Иванка Каченкова:

1. В моите очи град Генерал Тошево беше малък, китен и пълен с живот. Имаше кино, в училище беше по-забавно, класовете бяха с по 30 ученика и по 4 паралелки. Имаше и много работни места. Спомените ми от онези години са много и все хубави. Хората бяха навсякъде, а домовете – пълни.

2. Харесвам моя град и сега. Той е чист, осветен, с много цветя и зеленина, хубави улици и тротоари. Липсват ми обаче хората и

децата, които са доста по-малко. Липсват и предприятията, работата.

3. На града му липсват хората, които заминаха в чужбина и предприятията, където да работят. Всеки говори за това и вече се приема просто като даденост. Но липсата на работа е най-големият проблем на това хубаво, малко градче. Знаем, че връщане назад няма, но ако искаме тук отново да кипи живот, трябва да предложим препитание на хората.

4. Искам обликът му да се запази в сегашния вид, но училищата да са пълни с деца. Да се върнат хората в родния ни град. Читалището все така да пази духовността, а библиотеката да има повече нови книги.

Д-р Иван Тодоров:

1. Дойдох в града като млад лекар през 1973 г., когато бях на 25 г.. Градчето беше младо и жизнено. Генерал Тошево беше център на район с 35 – 36 000 души население. Много бързо развиващ се като икономика, земеделие, бит и култура. Като млади лекари бяхме много радушно приети от ръководството на града и районната болница. Правеше се всичко възможно за добро битово устройване на хората и професионално развитие. Болницата бързо се развиваше, укрепваше и попълваше с кадри и медицинска апаратура. Във всички села имаше здравни пунктове и фелдшери. Постигаха се добри резултати в медицинското осигуряване на населението.

2. Сега градът е много подреден, чист, озеленен и спокоен. Но с намаляващо и драстично застаряващо население.

3. Липсва му най-вече добре развита икономика и младо активно население.

4. Няма как – градът ще си остане малък. Но трябва да бъде още по-добре развит във всяко едно отношение – модерно земеделие, инфраструктура, предлагаща добри битови, туристически и културни услуги и най-вече работни места за младите, които да бъдат задържани в града.

Минало и настояще...

Добромира Атанасова: Важно е да се научим да ценим това, което имаме точно в този момент!

Добромира Атанасова е ученичка в XII клас на СУ „Никола Й. Вапцаров“. Тук е родена. Тук е направила първите си стъпки. Тук е намерила първите приятели. И пак тук е усетила първата любов. Сега е абитуриентка и по всяка вероятност скоро ще трябва да се раздели с любимото малко родно градче. Може би за малко, може и завинаги... Добромира с радост се съгласи да отговори на няколко въпроса по повод 60-годишнината от обявяването на Генерал Тошево за град.

Какво знаеш за историята на нашия град?

Данни за Генерал Тошево има още от 1573 г. като тогава носи името Касъм. През годините името му се променя успоредно с историята, докато накрая през 1942 г. не се променя на село Генерал Тошево. Имало е и опити за промяна на името след това, но за щастие неуспешни. И така през 1960 г. село Генерал Тошево става град със същото име.

Животът е отредил да се родиш точно тук. Повод за гордост ли е това или не?

Да така е, родена съм тук през недалечната 2001 г. Разбира се, че е повод за гордост. Не мога да си представя да живея в друг град. Това е причината и след завършване на основното си образование, да реша да остана тук, за да завърша и средното си образование в нашия град. Тази година съм абитуриентка, това значи, че ще ми се наложи да продължа образованието си в друг град. Но аз никога няма да забравя откъде съм тръгнала и винаги ще нося в сърцето си Генерал Тошево!

Какви са предимствата на това да живееш в малък град?

Отговорът на този въпрос много зависи от гледната точка на човека. За мен лично предимствата са повече от недостатъците, ако изобщо кажем, че има такива. Бих казала, че ние сме едно голямо семейство. Предполагам, че не съм единствената, преживяла подобна ситуация, да вляза в магазин и продавачката да ми каже, че ме познава от дете. Доста голямо предимство е за децата. Да растеш в та-

кава среда е едно голямо богатство. А за родителите още повече. Няма го притеснението да пунеш дете-

Добромира Атанасова

то се само на училище, кръжок или тренировки, за разлика от големия град. Стигаме пеш от точка А до точка

Б за минимално време. Малкият град е страхотно място за отглеждане на деца и водене на спокоен начин на живот.

Какви са твоите детски спомени от град Генерал Тошево?

Безкрайните, луди нощи. Дните изпълнени със звънлив детски смях, безгрижието и главно радостта. Не забравям детството си за нищо. Това са най-хубавите години, когато децата още не са се облъскали с реалността. Когато за тях живота е една приказка която завършва винаги с „Живели дълго и щастливо...“. Не съм единствената, която е играла в парка по цели дни без значение лято или зима. Дали по потник или със зимното яке, веселбата винаги беше на лице. Събирали сме се повече от 20 деца, запознавах се, сприятеливах се и най-вече се забавлявах. Какво друго ни трябва на нас – децата на града?

Какво му липсва сега и какво е нужно на това райско кътче, за да стане още по-хубаво и добро място за живеене?

Какво е нужно? Нужно е да продължи да съществува. Хората идват и си отиват, ту оставят нещо, ту не – това няма значение. Винаги ще има нужда от подобрения, иновации, новости. Нека за момент да забравим кой блок е саниран и кой не. Коя улица и оправена и коя – не. Коя пейка е счупена и коя не. Важно е да се научим да сме благодарни на това, което има. Важно е да се научим да ценим това, което имаме точно в този момент.

Как си представяш градът на твоите мечти, но тук, на това място – в Генерал Тошево?

Генерал Тошево винаги ще бъде идеалът ми за град. Където и да отида аз ще го сравнявам. Това е мястото където съм казала първата си думичка, направила съм първата си крачка последвана от още хиляди. Мястото където се научих да пиша и чета. Мястото където станал човек. Накъдето и да ме отведе живота аз никога няма да забравя името и облика на този град. Генерал Тошево е една частица от мен, както е и частица от всеки един негов жител. Винаги с гордост ще произнасям името на своя роден град, защото винаги ще го нося със себе си. Генерал Тошево има едно специално място в сърцето ми и никога няма да го отстъпи!

Данъчна кампания 2020 г.

Уважаеми данъкоплатци,
Уведомяваме Ви, че вече може да заплащате задълженията си за данък недвижим имот, такса битови отпадъци, данък върху превозните средства, патентен данък, данък върху таксиметров превоз на пътници, туристически данък и такса куче за 2020 г.
Съгласно ЗМДТ и НОАМДТЦУОГТ сроковете за плащане на задълженията Ви за местни данъци и такса за 2020 г. са както следва:

ДАНЪК НЕДВИЖИМ ИМОТ И ТАКСА БИТОВИ ОТПАДЪЦИ ЗА 2020 Г.

Срок за плащане – на две равни вноски:
Първа вношка – до 30.06.2020 г.
Втора вношка – до 02.11.2020 г.
/на предплатилите за цялата година до 30.04.2020 г. се прави отстъпка 5 на сто/.

ДАНЪК ВЪРХУ ПРЕВОЗНИТЕ СРЕДСТВА ЗА 2020 Г.

Срок за плащане – на две равни вноски:
Първа вношка – до 30.06.2020 г.
Втора вношка – до 02.11.2020 г.
/на предплатилите за цялата година до 30.04.2020 г. се прави отстъпка 5 на сто/.

ПАТЕНТЕН ДАНЪК ЗА 2020 Г.

Патентният данък се внася на четири равни вноски:
За първото тримесечие – до 31.01.2020 г.

Задълженията си може да платите по един от следните начини:

На касата в отдел Местни данъци и такси в стая 109 в сградата на Общината на адрес: ул. „Васил Априлов“ №5, с работно време от 8:00 до 12:00 и от 13:00 до 17:00 часа. Задълженията могат да се платят и на ПОС терминал на касата в стая 109. Чрез ПОС терминала се приемат плащания със следните карти:

Visa, Visa Electron, V PAY
MasterCard, Maestro
JCB, Eurocard Mastercard.

В касите на Изипей /EasyPay/ и ФАСТ ПЕЙ /FastPay/ в цялата страна и по интернет от целия свят, чрез системата Ипей /ePay/, във всички клонове на ДСК Банк и на Български пощи. Безкасово с пощенски запис или с платежно нареждане /вносна бележка/ по сметка: IBAN BG44CREX92608414708700, BIC:CREXBGFS – Токуда банк.

Кодове за видове плащане: Патент и Данък върху таксиметров превоз на пътници – 441400, ДНИ – 442100, ДМПС – 442300, ТБО – 442400, Туристически данък – 442800, Такса куче – 448013, Местен данък /3%/ – 442500.

За второто тримесечие – до 30.04.2020 г.
За третото тримесечие – до 31.07.2020 г.
За четвъртото тримесечие – до 02.11.2020 г.
/на предплатилите за цялата година до 31.01.2020 г. се прави отстъпка 5 на сто/.

ДАНЪК ВЪРХУ ТАКСИМЕТРОВ ПРЕВОЗ НА ПЪТНИЦИ

Срок за внасяне – Данъкът върху таксиметров превоз на пътници се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24 а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

ТУРИСТИЧЕСКИ ДАНЪК

Срок за внасяне – До 15 число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

ТАКСА КУЧЕ

Срок за внасяне – До 31 март 2020 г.

Съобщение

По Оперативна програма „Предоставяне на индивидуални пакети хранителни продукти 2017 – 2019 г.“ от 3 февруари 2020 г. до 5 февруари 2020 г. (понеделник-четвъртък), ще се раздават пакети на лица от град Генерал Тошево в залата на общината от 09:00 до 16:00 часа.

В селата от община Генерал Тошево, хранителните пакети ще се получават в кметствата.

Агенция за социално подпомагане
Община Генерал Тошево
Общински съвет на БЧК

Покана за събрание

Настоятелството на Народно читалище „Светлина – 1941“, град Генерал Тошево кани всички действителни членове на читалището на 17 февруари /понеделник/ от 17:30 часа на редовно отчетно събрание на основание чл. 15 ал.

1 от закона на народните читалища в залата на читалището. Събранието ще премине при следния дневен ред:

1. Отчетен доклад за дейността на НЧ „Светлина – 1941“ за 2019 год.
2. Доклад на проверителната комисия за 2019 год.
3. Приемане бюджет на читалището за 2020 год.
4. Текущи

За законността и провеждане на редовното отчетно събрание, присъствието и заплащането на членската такса от всички членове на читалището е желателно.

Ловната дружинка от село Кардам се похвали с добър улов от последната седмица. Авджиите удариха няколко чакала, които се смятат за вреден дивец, а жителите на село често оплакват от набезите им.

Доза смях...

Паднал ловец в дълбока преспа.
- Боже, ще трябва ли да кисна тук до пролетта?
- Бе, ти си голям оптимист! - изрвала мечката.

* * *

Мъж се стяга за лов. До пушката слага шише ракия. Жена му ехидничи:

- Да не забравиш ракията, а?
- Не, да не забравя пушката!

Адрес на редакцията: Град Генерал Тошево, сграда на Общината, стая 202, втори етаж, телефон 05731 2020, Вътрешен 36;

www.toshevo.org; E-mail: mail@toshevo.org; dobrujski_glas@toshevo.org

Главен редактор - Агриан Добрев

Ръкописи и снимки не се връщат.
Авторите сами носят отговорност за изнесените факти.
Анонимни материали не се публикуват.

Предпечатна подготовка и печат: "Нилекта Принт" ООД - Добрич; 058 600 299